

208

To meget smukke

Viser.

Den Første:

Den ullykkelige Sjærlighed.

Den Anden:

Afskedsfang.

Pris 10 Ore.

Trykt paa Bestilling i J. E. Sunbts Bogtrykkeri.

Den Første:

Den ulhykkelige Kjærlighed.

Midt om Natten Maanen skinned' deilig,
Lisa ved sin Faders Side laa,
Tænkte høist paa den hun havde mistet
Dg paa den Ven hun aldrig kunde faa.

Sagte Usked' hun sig ud af Kamret
Hen til Stoven, hvor hendes Elskede var,
Heldig, heldig, traf hun der sin Mage;
Men den Glæde varede saa kort.

Da hendes Fader dette fik at mærke,
At hans Datter borte fra ham var;
Hurtig han i sine Klæder førte
Dg ud i Stoven, hvor de begge var.

Kristian, Kristian, hvis du mig har elsket
Kom og frels mig, hvis du har mig kjær,
Døden hviler snart i mine Arme,
Dg ingen Redning er der for mig her.

Hurtig huu sig ud af Busten stanger
Kjære Fader spar mit unge Liv,
Kjære Fader ober mig forbarme,
Kjære spar mit unge Liv.

Da Faderen havde deres Tale mærket,
Traf han frem sit ondskabsfulde Sværd,
Stødte det i hendes og itt Hjerte,
Saa de begge faldt til Jorden ned.

Hendes Ven han lod dem nu begrave,
Paa det skønneste Sted han kunde faa,
Dg den skønne, grønne Have
Midt i Byen, hvor Kongeflottet laa.

Paa deres Grav han plantede to Eiljer
Men den ene visnede saa snart,
Men den anden stod lige deilig,
Thi den var af Kjærlighed nedsat.

Den Anden:

Afskeds sang.

Adjø, min søde Pige, nu maa jeg reise bort,
Lov aldrig mig at svige, saa falder Tiden kort:
Men du maa ikke sørge, vær kun ved freidigt Mod,
Jeg hjem vil snartlig komme hvis Lykken er mig god.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10

Jeg staar paa Reisen færdig, men Lykken staar til Gud
Og hvis du er mig værdig, du blive skal min Brud,
Naar jeg tilbage kommer, fornøjet fro og glad.
Adjø min kjære Pige, nu maa vi skilles ad.

Kom vil du med mig følge til Stranden til min Baad,
Den ghnger let paa Bølgen, o Kjære! stands din Graad,
Der skal du se paa Boven, den stolte Brig hvori,
Jeg agter mig at seile, dens Navn er Harmoni.

Jeg har ei mer at sige dig nu min kjære Ven,
Lov aldrig mig at svige,, jeg kommer snart igjen.
Med Smerte maa jeg byde dig Haanden til Farvel,
Mit Hjerte har du altid. Adjø, Adjø, Farvell!